

ECLI

ECLI:NL:RVS:2026:3365

Datum uitspraak

10 juni 2026

Inhoudsindicatie

Bij besluit van 27 februari 2024 heeft het college van burgemeester en wethouders van Hof van Twente het wijzigingsplan "Buitengebied Hof van Twente, wijziging Zomerweg 3 Ambt Delden" (het wijzigingsplan) vastgesteld. Het perceel aan de Zomerweg 3 in Ambt Delden had in het bestemmingsplan "Buitengebied Hof van Twente" (het bestemmingsplan) de bestemming "Agrarisch" met een agrarisch bouwvlak en de aanduiding "reconstructiewetzone - landbouwontwikkelingsgebied". Deze aanduiding maakte een intensieve veehouderij mogelijk. De agrarische activiteiten zijn ter plaatse beëindigd. Het college heeft op verzoek van de initiatiefnemer gebruik gemaakt van de wijzigingsbevoegdheid in het bestemmingsplan "Buitengebied Hof van Twente, Veegplan 2020" en het wijzigingsplan vastgesteld. De initiatiefnemer is voornemens om een groepsaccommodatie te realiseren. [appellanten] wonen aan de [locatie B] in Ambt Delden en zijn het niet eens met het wijzigingsplan omdat zij vrezen voor geluidsoverlast.

Volledige tekst

202402447/1/R3.

Datum uitspraak: 10 juni 2026

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

[appellant A] en [appellante B], wonend in Ambt Delden, gemeente Hof van Twente,

appellanten,

en

het college van burgemeester en wethouders van Hof van Twente,
verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 27 februari 2024 heeft het college het wijzigingsplan "Buitengebied Hof van Twente, wijziging Zomerweg 3 Ambt Delden" (het wijzigingsplan) vastgesteld.

[partij], [locatie A], is initiatiefnemer.

Tegen dit besluit hebben [appellanten] beroep ingesteld.

Het college heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak behandeld op een zitting op 19 mei 2026, waar het college, vertegenwoordigd door V.P.H. Achtereekte, is verschenen.

Overwegingen

Overgangsrecht inwerkingtreding Omgevingswet

1. Op 1 januari 2024 zijn de Omgevingswet en de Invoeringswet Omgevingswet in werking getreden. Op grond van artikel 4.6, derde lid, van de Invoeringswet Omgevingswet blijft op een beroep tegen een besluit tot vaststelling van een wijzigingsplan waarvan het ontwerp vóór het tijdstip van inwerkingtreding van de Omgevingswet ter inzage is gelegd het recht zoals dat gold onmiddellijk vóór dat tijdstip van toepassing tot het wijzigingsplan onherroepelijk is.

Het ontwerp van het wijzigingsplan is op 17 maart 2022 ter inzage gelegd. Dat betekent dat op deze beroepsprocedure het recht, waaronder de Wet ruimtelijke ordening, zoals dat gold vóór 1 januari 2024 van toepassing blijft.

Inleiding

2. Het perceel aan de Zomerweg 3 in Ambt Delden had in het bestemmingsplan "Buitengebied Hof van Twente" (het bestemmingsplan) de bestemming "Agrarisch" met een agrarisch bouwvlak en de aanduiding "reconstructiewetzone - landbouwonwikkelingsgebied". Deze aanduiding maakte een intensieve veehouderij mogelijk. De agrarische activiteiten zijn ter plaatse beëindigd. Het college heeft op verzoek van de initiatiefnemer gebruik gemaakt van de wijzigingsbevoegdheid in het bestemmingsplan "Buitengebied Hof van Twente, Veegplan 2020" en het wijzigingsplan vastgesteld. De initiatiefnemer is voornemens om een groepsaccommodatie te realiseren. Met het wijzigingsplan wordt de bestemming gewijzigd naar "Wonen - Vab" met onder meer de functieaanduiding "specifieke vorm van wonen - groepsaccommodatie" ten behoeve van niet-agrarische bedrijvigheid in de vorm van verblijfsrecreatie.

[appellanten] wonen aan de [locatie B] in Ambt Delden en zijn het niet eens met het wijzigingsplan omdat zij vrezen voor geluidsoverlast.

Toetsingskader

3. Met het bestaan van de wijzigingsbevoegdheid in een bestemmingsplan mag de planologische aanvaardbaarheid van de nieuwe bestemming binnen het gebied waarover de wijzigingsbevoegdheid gaat in beginsel als een gegeven worden beschouwd als is voldaan

aan de in het bestemmingsplan gestelde wijzigingsvoorwaarden. Dit neemt niet weg dat het bij het vaststellen van een wijzigingsplan gaat om een bevoegdheid en niet om een plicht. Het feit dat is voldaan aan de wijzigingsvoorwaarden die in een bestemmingsplan zijn opgenomen, doet niets af aan de plicht van het college van burgemeester en wethouders om in de besluitvorming over de vaststelling van een wijzigingsplan ook na te gaan of uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening, gelet op de betrokken belangen, wijziging van de oorspronkelijke bestemming gerechtvaardigd is.

Geluidsoverlast

4. [appellanten] betogen dat het wijzigingsplan tot geluidsoverlast zal leiden. Zij stellen daartoe dat hun slaapkamer is gelegen richting de groepsaccommodatie en dat ongeveer twintig gebruikers van de accommodatie veel geluid kunnen produceren bij (buiten)activiteiten.

4.1. Het college stelt zich op het standpunt dat de belangen van [appellanten] vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening voldoende zijn meegenomen in de afweging. In dat verband stelt het college dat de afstand van het bestemmingsvlak aan de Zomerweg tot de rand van het bouwvlak van [appellanten] minimaal 260 m bedraagt, en dat de afstand van de Zomerweg 3 tot de woning van [appellanten] zelfs 300 m bedraagt. Volgens het college is daarmee voldaan aan de in de handreiking "Bedrijven en milieuzonering" van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG-handreiking) uit 2009 gegeven richtafstand van minimaal 50 m voor de met een groepsaccommodatie vergelijkbare functie "Kampeerterein, vakantiecentra, e.d.", waardoor geluidsoverlast beperkt zal zijn.

Bovendien biedt artikel 2:79 van de Algemene Plaatselijke Verordening 2024 van de gemeente Hof van Twente volgens het college een oplossing voor eventuele geluidsoverlast.

4.2. De Afdeling overweegt dat het college bij zijn motivering dat het wijzigingsplan ten behoeve van de realisatie van de groepsaccommodatie geen onaanvaardbare geluidsoverlast mogelijk maakt, heeft aangesloten bij de VNG-handreiking. Deze handreiking geeft de aanbevolen richtafstanden aan die worden gemeten tussen aan de ene kant de grens van de bestemming die bedrijven toelaat, in dit geval een groepsaccommodatie, en aan de andere kant de uiterste situering van de gevel van een woning die volgens het bestemmingsplan of via vergunningvrij bouwen mogelijk is. Zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling van 12 mei 2021, [ECLI:NL:RVS:2021:1021](#), onder 5.3. Als aan deze richtafstanden wordt voldaan, kan er in beginsel vanuit worden gegaan dat een aanvaardbaar woon- en leefklimaat kan worden gegarandeerd.

Aan de in de VNG-handreiking genoemde richtafstand van 50 m wordt voldaan omdat de uiterste situering van de gevel van de woning die volgens het bestemmingsplan of vergunningvrij bouwen mogelijk is op het perceel van [appellanten], op ongeveer 273 m afstand ligt van de grens van het bestemmingsvlak in het wijzigingsplan. [appellanten] hebben geen bijzondere omstandigheden aangevoerd op grond waarvan desondanks moet worden geoordeeld dat ter plaatse van hun woning sprake zal zijn van onaanvaardbare geluidhinder. Gelet op het voorgaande heeft het college aan het voldoen aan de aanbevolen richtafstand de conclusie mogen verbinden dat ter plaatse van de woning van [appellanten] een aanvaardbaar woon- en leefklimaat ontstaat. Daarbij komt dat eventuele overlast een kwestie van handhaving van de openbare orde is, die in deze procedure niet aan de orde kan komen.

Het betoog slaagt niet.

Relativiteit

5. Artikel 8:69a van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) luidt: "De bestuursrechter vernietigt een besluit niet op de grond dat het in strijd is met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel, indien deze regel of dit beginsel kennelijk niet strekt tot bescherming van de belangen van degene die zich daarop beroept."

Uit de geschiedenis van de totstandkoming van de Wet aanpassing bestuursprocesrecht (Kamerstukken II, 2009/10, 32 450, nr. 3, blz. 18-20) blijkt dat de wetgever met artikel 8:69a van de Awb de eis heeft willen stellen dat er een verband is tussen een beroepsgrond en het belang waarin de appellant door het bestreden besluit dreigt te worden geschaad. De bestuursrechter mag een besluit niet vernietigen wegens schending van een rechtsregel die kennelijk niet strekt tot bescherming van het belang van degene die in (hoger) beroep komt.

5.1. Het belang van [appellanten] in deze procedure is dat zij gevrijwaard willen blijven van nadelige gevolgen van de groepsaccommodatie voor hun woon- en leefklimaat. De beroepsgronden van [appellanten] over het wegverkeerslawaai en de begrenzing van de groepsaccommodatie in verband met de definitie van een geurgevoelig object in de Wet geurhinder en veehouderij steunen op normen die niet strekken tot de bescherming van hun belang, maar het belang van de gebruikers van de groepsaccommodatie. Deze beroepsgronden kunnen op grond van artikel 8:69a van de Awb dus niet leiden tot vernietiging van het bestreden besluit. Voor de motivering van dit oordeel verwijst de Afdeling naar haar overzichtsuitspraak over het relativiteitsvereiste van 11 november 2020, [ECLI:NL:RVS:2020:2706](#), in het bijzonder onder 10.10. Deze beroepsgronden bespreekt de Afdeling daarom niet inhoudelijk.

Conclusie

6. Het beroep is ongegrond.

7. Het college hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. P.H.A. Knol, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.I.Y. Lap, griffier.

w.g. Knol

lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Lap

griffier

Uitgesproken in het openbaar op 10 juni 2026

288-1195